

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **V. N. V.**, zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem, Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2026, čj. CPR-40542-6/ČJ-2025-930310-V235, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 31. 3. 2026, čj. 58 A 3/2026-43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná uložila žalobci rozhodnutím ze dne 8. 10. 2025 správní vyhoštění. Žalobce se proti němu bránil odvoláním, to však bylo zamítnuto jako opožděné podle § 92 odst. 1 správního řádu.

[2] Žalobce podal proti zamítavému rozhodnutí žalobu, krajský soud ji zamítl. Nesouhlasil s výtkami žalobce, že žalovaná nesprávně posoudila podmínky pro prominutí zmeškání lhůty pro podání odvolání.

[3] Žalobce (*stěžovatel*) se nyní brání proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, kterou považuje za přijatelnou. Správní orgány zatížily řízení vadou tím, že stěžovateli neprominuly zmeškání lhůty k podání odvolání. Krajský soud měl napadené rozhodnutí zrušit. Stěžovatel sice podepsal poučení o svých právech a povinnostech, ale z toho nelze dovozovat nevěrohodnost jeho tvrzení o tom, že tlumočnickovi neporozuměl a nevěděl, že mu bylo uloženo správní vyhoštění. Stěžovatel odkázal na judikaturu NSS.

[4] Žalovaná navrhla kasační stížnost zamítnout.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[6] Žalovaná vydala dne 8. 10. 2025 rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatele. Téhož dne jej stěžovatel převzal a byl s ním seznámen, což potvrzuje podpis stěžovatele a jeho tlumočnicka na uvedeném rozhodnutí. Součástí rozhodnutí bylo též poučení o tom, že

stěžovatel proti němu může podat odvolání, a to ve lhůtě 10 dnů ode dne jeho oznámení. Tato lhůta uplynula dne 20. 10. 2025. Dne 25. 11. 2025 bylo žalované doručeno odvolání stěžovatele spojené s žádostí o prominutí lhůty podle § 41 odst. 1 správního řádu. V žádosti uvedl, že mu napadené rozhodnutí bylo předáno v českém jazyce a nebylo mu přeloženo do vietnamštiny. O uložení správního vyhoštění se stěžovatel dozvěděl až dne 10. 11. 2025 během podání vysvětlení v řízení o jeho zajištění. Žalovaná nevyhověla žádosti rozhodnutím ze dne 10. 12. 2025 a dne 3. 2. 2026 zamítla odvolání proti tomuto rozhodnutí. Současně dne 3. 2. 2026 žalovaná rozhodla o zamítnutí odvolání stěžovatele proti rozhodnutí o správním vyhoštění pro opožděnost. Proti posledně uvedenému rozhodnutí se stěžovatel brání ve správním soudnictví.

[7] Stěžovatel tvrdí, že poukázal na závažné důvody, proč nemohl odvolání včas podat. Jednalo se o porušení práva na tlumočníka, překlad rozhodnutí a právní pomoc.

[8] Krajský soud v bodě 21 napadeného rozsudku objasnil, že celé řízení o správním vyhoštění bylo vedeno za účasti řádně ustanoveného tlumočníka, včetně aktu převzetí napadeného rozhodnutí. NSS ověřil, že ze správního spisu neplyne nic, co by naznačovalo, že stěžovatel nerozuměl tlumočnickovi či nepochopil výsledek řízení. Při výslechu vypověděl, že s ustanovením tlumočníka souhlasí a rozumí mu. Ze spisu rovněž vyplývá, že stěžovatel byl správním orgánem poučen o možnosti zvolit si právního zástupce. To však odmítl a trval pouze na tlumočnickovi. NSS souhlasí se závěrem krajského soudu (bod 22), že žalovaná správně rozhodla o zamítnutí žádosti o navrácení v předešlý stav ve smyslu § 41 správního řádu a následně i o zamítnutí opožděného odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 9. 11. 2017, čj. 4 Azs 196/2017-23, bod 12, či rozsudek ze dne 15. 10. 2020, čj. 3 Azs 15/2020-84, č. 4110/2021 Sb. NSS, bod 28).

[9] Závěry z rozsudku NSS ze dne 18. 3. 2026, čj. 6 Azs 8/2026-31, ve věci zajištění stěžovatele, nelze v této věci uplatnit v jeho prospěch. NSS v něm v reakci na tvrzení stěžovatele, že neporozuměl smyslu řízení o správním vyhoštění, uložil žalované, aby v dalším řízení ověřila, jakým způsobem probíhalo řízení o správním vyhoštění, a s přihlédnutím k těmto zjištěním znovu posoudila možnost užít zvláštních opatření za účelem vycestování. Z rozsudku tak neplyne nic, co by potvrdilo věrohodnost a správnost stěžovatelových tvrzení. Ani závěry z rozsudku NSS ze dne 30. 6. 2015, čj. 4 Azs 122/2015-23, č. 3357/2016 Sb. NSS, nelze v této věci automaticky použít. V dané věci byla lhůta k podání odvolání pouhých 5 dnů. Cizinec byl přitom v době vydání rozhodnutí správního orgánu zajištěn. Ze zajišťovacího střediska se neprodleně snažil zajistit si právníka, který by mu pomohl sepsat odvolání v češtině. Dostavivší se právník to však odmítl, neboť odjížděl na dovolenou. Stěžovatel v nynější věci nebyl v době vydání rozhodnutí o správním vyhoštění ani po dobu běhu lhůty k podání odvolání zajištěn. Stalo se tak až rozhodnutím ze dne 11. 11. 2025. Měl proto dostatek prostoru k obstarání si právní pomoci a k včasnému podání odvolání.

[10] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51-53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2026

předseda senátu

Ondřej Mrákota